

Ankestyrelsens principafgørelse 88-17 om sygedagpenge - § 56-aftale - fertilitetsbehandling

Principafgørelsen fastslår

En arbejdsgiver kan indgå en aftale efter sygedagpengelovens § 56 om at opnå ret til refusion af sygedagpenge i arbejdsgiverperioden.

Der kan indgås en aftale, hvis lønmodtagerens sygdomsrisiko er væsentligt forøget på grund af en langvarig eller kronisk lidelse, og fraværet på grund af lidelsen skønnes at medføre mindst 10 fraværdsdage inden for et år. Forøget sygdomsrisiko betyder, at lønmodtageren skal have en forøget risiko for at blive uarbejdsdygtig på grund af lidelsen.

Der kan også indgås en aftale, hvis lønmodtageren skal indlægges eller behandles ambulant, og indlæggelsen eller behandlingen var besluttet på ansættelsestidspunktet.

Ufrivillig barnløshed kan skyldes en langvarig eller kronisk lidelse, men barnløshed medfører ikke i sig selv væsentlig forøget sygdomsrisiko. Lønmodtagerens fravær til fertilitetsbehandling skyldes ikke uarbejdsdygtighed på grund af lidelsen, der har medført barnløshed. Lønmodtageren er i stedet fraværende fra arbejdet for at modtage fertilitetsbehandling.

En aftale om fravær til fertilitetsbehandling skal vurderes efter betingelserne for at indgå en aftale på baggrund af behandling.

I den konkrete sag havde borgeren og arbejdsgiver ikke ret til at få godkendt en aftale om fravær til fertilitetsbehandling.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderede, at medarbejderen ikke havde en forhøjet risiko for at være fraværende fra arbejdet på grund af uarbejdsdygtighed, da lidelsen, der lå til grund for barnløsheden, ikke i sig selv medførte uarbejdsdygtighed. Fraværet skyldtes i stedet behandlingen for at opnå graviditet. Da behandlingen ikke var besluttet på ansættelsestidspunktet, kunne der ikke indgås en aftale efter § 56 til fraværet på grund af behandling.

Baggrund for at behandle sagen principielt

Ankestyrelsen har behandlet sagen principielt. Det har vi gjort for at præcisere, at aftaler vedrørende fertilitetsbehandling skal vurderes efter § 56, stk. 2, nr. 2 og ikke er omfattet af sygedagpengelovens § 56, stk. 2, nr. 1.

Reglerne

Love og bekendtgørelser

Lov om sygedagpenge, senest bekendtgjort i lovebekendtgørelse nr. 826 af 23. juni 2017.

- § 56, stk. 2, om indgåelse af aftale om refusion.

Praksis

Gældende:

Følgende principafgørelser er brugt ved afgørelsen og gælder stadig:

82-14: Det er en betingelse for at indgå en § 56-aftale på baggrund af behandling, at pågældende er i lægeligt anbefalet behandling, og at denne behandling er besluttet på ansættelsestidspunktet.

Kommunen kan godkende en § 56-aftale i forbindelse med fravær som følge af behandling på grund af barnløshed, selv om barnløsheden skyldes sygdom hos partneren, når det er pågældende, der er i behandling.

225-09: En arbejdsgiver havde ikke ret til at indgå en aftale om refusion af sygedagpenge for en ansat med hypermobilitet.

Begrundelsen var, at der ikke var dokumentation for en langvarig eller kronisk lidelse af en sådan sværhedsgrad, at den kunne medføre sygefravær i 10 dage årligt eller mere i den beskrevne social- og sundhedsassistent stilling. Der var ikke oplysninger om, at lidelsen konkret havde medført et behov for sygemeldinger.

Vejledninger

Vi har også anvendt Vejledning om sygedagpenge nr. 9300 af 25. juni 2008

- Pkt. 56.1 om aftalens indhold og 56.2 om betingelser for indgåelse og fornyelse af en § 56-aftale

Den konkrete afgørelse

I har klaget over X Kommunes afgørelse om afslag på godkendelse af § 56-aftale for jeres medarbejder M. X Kommune afgjorde sagen den 26. maj 2016.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg har nu afgjort jeres sag.

Resultatet er:

- I havde ikke ret til at få godkendt en § 56-aftale.

Det betyder, at vi stadfæster kommunens afgørelse, da vi er kommet til samme resultat.

Begrundelse for afgørelsen

Sådan vurderer vi sagen

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg vurderer, at betingelserne for bevilling af en § 56-aftale på baggrund af behandling ikke er opfyldt.

Vi vurderer desuden, at jeres medarbejder ikke lider af en langvarig eller kronisk lidelse, som medfører mindst ti fraværsgene inden for et år. Jeres medarbejder har ikke væsentlig større risiko for at blive syg end andre personer.

Hvad er afgørende for resultatet

Behandling

Vi lægger ved vurderingen af, at der ikke kunne indgås en § 56-aftale på grund af behandling vægt på, at det ikke på tidspunktet for jeres medarbejders ansættelse var aftalt, at hun skulle behandles for barnløshed.

Vi lægger vægt på oplysningerne om, at jeres medarbejder blev ansat den 1. august 2007, og at det først efter ansættelsen var besluttet at begynde behandling for barnløshed.

Vi henviser til Ankestyrelsens principafgørelse 82-14, hvor det fremgår, at det er en betingelse for at indgå en § 56-aftale på grund af behandling, at pågældende er i lægeligt anbefalet behandling, og at denne behandling er besluttet på ansættelsestidspunktet.

Væsentlig forøget sygdomsrisiko

I oplyser i klagen, at spørgsmålet om der kan godkendes en § 56-aftale skal vurderes efter bestemmelsen om væsentlig forøget sygdomsrisiko, da fertilitetsbehandlingen iværksættes på baggrund af jeres medarbejders egen lidelse.

Vi lægger vedrørende forøget sygdomsrisiko vægt på, at jeres medarbejders barnløshed ikke i sig selv medfører uarbejdsdygtighed på grund af sygdom.

Vi er opmærksomme på, at barnløshed kan skyldes en langvarig eller kronisk lidelse.

Det er dog en betingelse for at indgå en aftale efter § 56, stk. 2, nr. 1, at pågældende har en forhøjet risiko for at være fraværende fra arbejdet på grund af uarbejdsdygtighed.

Jeres medarbejders fravær fra arbejdet skyldes ikke uarbejdsdygtighed på grund af lidelsen, der medfører barnløshed, men i stedet at hun er fraværende fra arbejdet for at modtage behandling med henblik på at blive gravid.

Ud fra en ordlydsfortolkning af § 56, vurderer vi, at fravær på grund af behandling skal vurderes efter § 56, stk. 2, nr. 2, da denne del af bestemmelsen specifikt vedrører behandling.

Vi er opmærksomme på, at der i vejledning om sygedagpenge pkt. 56.1 er indsat et eksempel vedrørende en mands fravær i forbindelse med ægtefællens fertilitetsbehandling i den del af afsnittet, der vedrører indgåelse af en aftale efter bestemmelsen om forøget sygdomsrisiko.

Vi vurderer, at det forhold, at der i vejledningen er indsat et eksempel ikke kan medføre, at fravær på grund af behandling – herunder fertilitetsbehandling - er omfattet af muligheden for at indgå en aftale på grund af væsentlig forøget sygdomsrisiko.

Da jeres medarbejders fravær skyldes deltagelse i behandling og ikke uarbejdsdygtighed på baggrund af lidelsen, der ligger til grundlag for barnløsheden, kan der ikke indgås en aftale efter betingelsen om forøget sygdomsrisiko.

Om reglerne

Efter reglerne kan en arbejdsgiver ved aftale med en lønmodtager opnå ret til at få refusion fra kommunen med et beløb, der svarer til de sygedagpenge, som lønmodtageren har ret til fra arbejdsgiveren i de første 30 kalenderdage af sygefraværet.

Aftale kan indgås, når lønmodtagerens sygdomsrisiko er væsentligt forøget på grund af en langvarig eller kronisk lidelse, og fraværet på grund af lidelsen skønnes at medføre mindst 10 fraværsdage inden for et år.

Aftale kan også indgås, når lønmodtageren skal indlægges eller behandles ambulant på sygehus eller tilsvarende behandlingsinstitution, og indlæggelsen eller behandlingen var besluttet på ansættelsestidspunktet.

Mødebehandling

Sagen er behandlet på møde. På mødet stemmer deltagerne om resultatet. Der er enighed om afgørelsen.